Fotbal

Ce trebuie să cerem antrenorilor noştri de fotbal?

(Urmare din pag. 1)

ale organizării antrenamentului în fotbal etc. etc.

Prin cele spuse pînă acum, nu am nici pe departe intenţia de a aduce circumstanţe atenuante antrenorilor, aceasta cu atît mai mult cu cît unii dintre ei, chiar din nivelele superioare, dau dovadă de rutină, nu vor să facă eforturi în acest sens şi nu înţeleg să iasă din obiceiurile lor. Am vrut să arăt numai una din anomaliile fotbalului nostru, legate de munca antrenorilor. Continuînd pe acest drum, vom fi puşi în situaţia să apelăm la aceleaşi mijloace de antrenament, ba chiar să primim reproşuri — fie ele chiar indirecte — aşa cum s-a întîmplat cu jucătorul Barbu, care, într-o declaraţie făcută revistei „Fotbal" a spus că a rămas deosebit de surprins de conţinutul antrenamentelor conduse de cunoscutul specialist vest-german Kirchrat. Cu alte cuvinte, Barbu, cu experienţa lui, n-a avut de multe ori prilejul să participe la astfel de antrenamente. Destul de grav, chiar dacă Barbu ar fi exagerat puţin în afirmaţia sa.

Avînd în vedere că Kirchrat a condus un număr foarte mic de antrenamente şi presupunînd că aşa ar lucra întotdeauna (ceea ce este indiscutabil mai greu), trebuie să recunoaştem că aceasta presupune o pregătire profesională foarte bună, o îmbinare judicioasă a principiilor fundamentale ale pregătirii cu metodele de antrenament (variat, continuu, generalizat, analitic, cu intervale, în circuit, izometric, jocurile etc.). Pentru a completa profilul unui antrenor, la cele de mai sus se mai adaugă talentul, tactul, simţul pedagogic, puterea educativă, toate corelate cu o viaţă ordonată.

Dacă antrenamentele respective au fost variate, plăcute şi în acelaşi timp intensive, înseamnă că antrenorul german „şi-a făcut meseria" şi nimic mai mult. Aşa trebuie lucrat şi la noi, indiferent pe ce căi s-ar ajunge la aceasta, pentru că cu cît antrenamentele se măresc ca volum şi intensitate cu atît ele trebuie să se desfăşoare mai „pe nesimţite".

Iar dacă în antrenamentele noastre nu se întîmplă întotdeauna aşa, aceasta se datorează — după părerea mea — următoarelor cauze:

— lipsă de timp (aşa cum am arătat);

— încrederea oarbă a unor antrenori în vechile metode sau necunoaşterea celor noi;

— la adăpostul renumelui de foşti buni fotbalişti, unii antrenori nu aduc nimic în plus. Mai devreme sau mai tîrziu, dacă vor continua pe acelaşi drum, aceştia se vor înlătura singuri;

— sistemul actual de calificare nu oferă posibilitatea însuşirii meseriei de antrenor ca orice altă profesiune.

Dacă respectul pentru această foarte grea meserie nu se face simţit pretutindeni, cred că la aceasta au contribuit, în primul rînd, formele actuale de calificare. Nu ştiu dacă există altă profesiune de importanţa şi amploarea celei discutate în care să ai şansa ca în numai trei luni de zile să devii un specialist.

Ce măsuri ar putea schimba — după părerea mea — această situaţie?

1. Degrevarea antrenorilor de anumite atribuţii administrative. Acesta să aibă posibilitatea să se ocupe numai de procesul instructiv-educativ. În acest mod, ar dispare şi ultima piedică obiectivă din calea perfecţionării antrenorilor noştri, în sensul documentării de specialitate şi a muncii de creaţie. O astfel de stavilă fiind înlăturată, nimic nu mai poate interveni în procesul firesc al muncii calitative, în afară de cazurile celor răuvoitori sau ale celor neputincioşi de a asimila.

2. O mai judicioasă selecţie a antrenorilor. Există o luptă neprincipială de opinii între cele două categorii de antrenori: absolvenţii I.C.F. şi absolvenţii cursurilor de calificare. Cei din prima categorie susţin garanţia complexei lor pregătiri, ceilalţi pe cea a practicii îndelungate ca jucător. Părerea mea este că fotbalul nostru are nevoie şi de unii şi de alţii. Totul stă în selecţionarea lor. Aşa după cum nu orice fotbalist — fie el cît de bun — poate fi în mod automat şi un bun antrenor, tot aşa nici orice I.C.F.-ist, cu toată buna lui pregătire, nu întruneşte întotdeauna calităţile necesare meseriei de antrenor. Sînt antrenori cu bune rezultate — foşti jucători ca: Ion Bălănescu, Ştefan Coidum, Ştefan Covaci, Traian Ionescu, Basil Marian, Dumitru Nicolae-Nicuşor, Ilie Oană, Ştefan Onisie, Valentin Stănescu, Constantin Teaşcă, Virgil Blujdea, Toma Jurcă, Valeriu Neagu, după cum sînt şi absolvenţi I.C.F. care se integrează în aceeaşi categorie: Constantin Cernăianu, Petre Comăniţă, Robert Cosmoc, Gheorghe Dumitrescu, Gh. Ola, Victor Stănculescu etc.

Propunerea constă într-o mai judicioasă selecţie a antrenorilor, atît în formarea lor, cît mai ales după aceea. Poate că n-ar fi rău să se treacă la un studiu privind selecţia antrenorilor.

3. Şcoală de antrenori de fotbal cu durata de 2 ani, în care timp să se efectueze şi practică la echipe. Prin desfiinţarea cumulului, în oraşul Bucureşti sînt nenumărate echipe care ar putea beneficia pe timp de 2 ani de zile de îndrumarea necesară. S-ar atinge astfel un dublu scop: pregătirea complexă teoretico-practică.

4. Întrucît o şcoală de durată necesită şi o cît mai complexă pregătire a lectorilor, se impune un studiu de documentare la diversele şcoli cu renume din străinătate.

Chiar dacă în structura sa organizatorico-metodică sînt alte domenii (secţiile de fotbal, jucători, masori etc.) la care ar trebui să se reflecteze destul de serios, rămînerea în urmă a fotbalului nostru este şi o consecinţă a deficienţelor din activitatea antrenorilor. Există posibilităţi de recuperare, dar pentru aceasta trebuie pornit serios şi cît mai grabnic la drum.

Portarul Niculescu (F.C. Argeş), protejat de fundaşul Ioniţă (F.C. Argeş), a reţinut balonul (Faza din meciul amical A.S.A. Tg. Mureş — F. C. Argeş).
Foto: M. Szasz — Tg. Mureş.

PREGĂTIRI...

A.S.A. TG. MUREŞ — INDUSTRIA SÎRMEI 2—1 (2—1)

Oaspeţii au dat o replică dîrză mureşenilor şi, după aspectul jocului, meritau un rezultat de egalitate. Au înscris: Silaghi (min. 39), Mureşan (min. 40), respectiv Sardi (min. 44).

N. STĂNESCU
corespondent

FLACĂRA MORENI — PETROLUL PLOIEŞTI 4—2 (2—1)

Joc frumos, în care localnicii s-au întrecut pe ei înşişi. Meciul a constituit un bun prilej de verificare a potenţialului echipei Flacăra înaintea turneului din Bulgaria. Autorii golurilor: Drăgan (min. 32, 65 şi 74), Bucur (min. 40), respectiv, Dridea (min. 42) şi Moldoveanu (min. 56).

GH. ILINCA
corespondent

PATRU ANTRENAMENTE SĂPTĂMÎNAL LA MUREŞUL LUDUŞ

Echipa Mureşul Luduş, din campionatul diviziei C, seria a VI-a, se pregăteşte cu asiduitate pentru noul sezon. Săptămînal se efectuează cîte patru antrenamente, la care se pune un accent deosebit pe mărirea capacităţii de efort a jucătorilor. Pînă la începerea campionatului, Mureşul va susţine două meciuri de verificare cu formaţii din divizia C. La antrenamentele conduse de Septimiu Pop participă următorii jucători: Domokoş, Fekete, Lonean, Timar, Moreh, D. Stoica, Hagău II, Fl. Stoica, Nemeş, Berar, Răşinaru, Szekely, Drăghici, Neagu, Buzan, Lechinţan, Cocioarbă, I. Oaneş. Meciurile de campionat se vor desfăşura pe stadionul Mureşul, la care în prezent se efectuează lucrări de reamenajare, ce vor fi terminate pînă la 11 august.

IOAN BORGOVAN
corespondent

O poveste ciudată

În ziarul nostru nr. 240 din 12 iulie s-a publicat lotul republican al arbitrilor de fotbal — oraş Bucureşti, ce ne fusese comunicat de Federaţia română de fotbal, sub semnătura secretarului ei general, ION ŞICLOVAN.

Cu acest prilej am constatat că în rîndurile arbitrilor din primul pluton reapărea şi cunoscutul arbitru internaţional Mihai Popa, după o absenţă de circa doi ani, timp în care a condus meciuri de categorie inferioară.

Spre surprinderea noastră, cu două zile în urmă, de la aceleaşi for am primit listele arbitrilor divizionari A, B şi C, în care figurează arbitri din Bucureşti, Oradea, Constanţa, Braşov, Galaţi şi alte oraşe, dar din care lipseşte numele lui Mihai Popa.

Se ridică o întrebare logică: ce s-a întîmplat între 12 şi 31 iulie? Cine a anulat hotărîrea care îl reintroducea pe Mihai Popa în rîndurile arbitrilor divizionari?

La federaţie, unde am pus aceste întrebări, s-a ridicat din umeri, dîndu-ni-se răspunsuri echivoce, din care n-am înţeles nimic.

Nu vrem să jignim pe nimeni. Dar, oricum, apare bizar faptul că, în lista arbitrilor divizionari A, pe care am citit-o, întîlnim nume ca Gavrilă Pop, Chifor Zaharia, Alexandru Pîrvu (cel cu „firul scurt") etc., ale căror arbitraje, din trecut, au provocat nemulţumiri pe teren şi în tribune. Colegiul central al arbitrilor a avut, de asemenea, „grijă" să nu-l omită nici pe N. Rainea, suspendat recent pentru abateri de la etica sportivă. În schimb, se încearcă, readucîndu-se mereu şi mereu în discuţie lucruri de mult depăşite, ţinerea la index, LA INFINIT, a primului nostru arbitru care a primit ecusonul F.I.F.A.

De ce tolerează Federaţia română de fotbal asemenea metode? De ce o hotărîre semnată de secretarul general al F.R.F. (am păstrat originalul) îşi pierde valabilitatea după două săptămîni, fără ca nici un fapt nou să fi intervenit între timp? Introducerea lui Mihai Popa în lotul republican, dispariţia lui misterioasă, peste noapte, din acest lot nu reflectă oare un sistem de lucru care n-are nimic comun cu principialitatea, cu simţul de răspundere ce trebuie să caracterizeze activitatea forului conducător al fotbalului nostru?

M. B.

P. S. Ieri, pe sălile federaţiei, ni s-a comunicat VERBAL că arbitrul Mihai Popa a fost introdus în lotul republican pentru divizia...C.

Fără comentarii!

De la F.R. Fotbal

- **ORELE DE ÎNCEPERE A JOCURILOR ÎN DIVIZIILE A, B şi C.**
- **PRECIZĂRI PRIVIND LIMITA DE VÎRSTĂ A JUCĂTORILOR ÎN DIVIZIILE B şi C.**

• Meciurile din campionatul diviziei naţionale A, turul ediţiei 1968-1969, vor începe la orele:

— 17,30 în etapele din zilele de 11 şi 18 august;
— 17,00 în etapele din 25 august, 1 şi 8 septembrie;
— 16,30 în etapele din 15 şi 22 septembrie;
— 16,00 în etapele din 29 septembrie, 6 şi 13 octombrie;
— 15,30 în etapa din 20 octombrie;
— 15,00 în etapele din 3, 10 şi 17 noiembrie;
— 14,30 în etapa din 1 decembrie.

Partidele din campionatele diviziilor B şi C vor începe la ora 10, cu excepţia celor (din divizia B) care vor fi incluse în programul Pronosport. Acestea se vor disputa după-amiaza, la ora stabilită pentru meciurile din divizia naţională A.

Echipele care doresc să dispute partidele la alte ore decît cele de mai sus, vor cere aprobarea în scris Federaţiei române de fotbal cu cel puţin 10 zile înainte de data programării meciului.

• Se aduce la cunoştinţa secţiilor de fotbal cu echipe în campionatele diviziilor B şi C că jucătorii sub 23 de ani care vor fi trecuţi pe foile de arbitraj trebuie să fie născuţi după data de 1 august 1945, iar jucătorii-juniori să fie născuţi după data de 1 septembrie 1950.

Este necesar şi un regulament intern al federaţiei

Opinii pe marginea statutului F.R. Fotbal

Discuţiile purtate în jurul statutului F. R. Fotbal au scos la iveală numeroase probleme interesante. Doresc să contribui la această dezbatere, prin unele propuneri izvorîte din experienţa proprie şi din studierea experienţei organizatorice a altor ţări.

După părerea noastră, un statut oricît de clar şi de complet ar fi el, nu poate defini toată amploarea şi detaliile activităţii federale. El conţine doar principiile fundamentale ale normelor conducătoare. De aceea, este necesar concomitent şi un regulament intern al federaţiei, care, bazat pe statut, să conţină normele organizatorice, administrative şi juridice, după care trebuie să activeze fiecare organ federal. Toate federaţiile din ţările cu fotbal avansat au astfel de regulamente interne. Chiar şi la noi, înainte de ultimul război mondial, federaţia de fotbal a avut un asemenea regulament. Cîteva exemple luate din activitatea practică vor lămuri poate mai bine necesitatea acestuia.

Nelămurit în statut este modul în care se realizează legătura organizatorică dintre organele centrale şi organele locale ale federaţiei. Nu se arată clar dacă fiecare comisie sau colegiu central menţine legături directe cu organele locale corespunzătoare, sau dacă aceste legături sînt realizate printr-un anumit organ al federaţiei.

O altă chestiune în care a domnit pînă în prezent arbitrariul cel mai dăunător este cel al sancţiunilor date de către diferite comisii jucătorilor, arbitrilor, antrenorilor, sau cluburilor şi asociaţiilor care se abat de la normele de comportare sportivă şi cetăţenească. Abaterile nu sînt definite, iar sancţiunile nu sînt stabilite în funcţie de gravitatea faptelor încriminate. În această situaţie, fiecare comisie judecă faptele după criterii diferite şi subiective, sub imperiul unor sentimente de multe ori trecătoare.

Este necesar ca regulamentul de organizare internă să pună ordine şi în acest domeniu, căci dacă pe baza unor hotărîri de sancţionare iau naştere raporturi juridice — şi aceasta este situaţia — atunci se cuvine ca aceste raporturi să se bazeze pe texte clare, lipsite de echivoc. De exemplu, în codul de jurisdicţie şi procedură al Federaţiei de fotbal vest-germane se precizează că pentru jignirea şi ameninţarea arbitrului de linie sau centru, jucătorul poate fi pedepsit cu o suspendare de minimum o lună; pentru neexecutarea dispoziţiilor arbitrului, suspendarea poate merge de la două săptămîni la şase luni, iar pentru comportare nesportivă în timpul jocului sancţiunea prescrisă poate varia între 2—8 săptămîni de suspendare. Astfel de prevederi ar trebui să existe şi într-un regulament intern al federaţiei noastre.

Ni se pare că o altă lipsă a statutului ar fi şi aceea că nu prevede existenţa unui organ care să aibă ca preocupare principală descoperirea, creşterea şi valorificarea jucătorilor talentaţi. Această preocupare care ar trebui să figureze printre obiectivele de importanţă capitală ale fotbalului nostru, în condiţiile actuale, este împărţită între aproape toate comisiile centrale ale federaţiei şi, ca atare, nimeni nu se ocupă de ea cu toată seriozitatea, după o concepţie precisă.

Comisia de juniori, care are sarcina să se ocupe de toţi jucătorii tineri, poate acorda prea puţină atenţie rezolvării cu maximă eficienţă a problemei viitoarelor cadre de jucători fruntaşi. Poate că ar fi necesar să se instituie o comisie specializată pentru această problemă, cu antene în fiecare judeţ. În acest fel, jucătorul de talent, identificat la o vîrstă fragedă, ar putea intra în preocupările unui organ specializat, care să-l îndrume pînă la nivelul echipelor divizionare.

Concepînd în acest fel problema, ar fi posibil să se rezolve îndrumarea jucătorilor de talent către echipele cele mai potrivite pentru dezvoltarea talentului lor şi ar înceta acea agitaţie stîrnită de nerezolvarea într-un cadru echitabil a transferărilor.

Ar mai exista o problemă elementară de practică organizatorică la care statutul nu răspunde şi anume: în ce fel ajung deciziile şi instrucţiunile organelor centrale la cunoştinţa organelor locale chemate să le aplice. Această chestiune constituie baza oricărei organizări eficiente.

Credem că cea mai bună soluţie pentru rezolvarea acestei probleme ar fi reînfiinţarea vechiului buletin federal oficial „ROMBOL" — care să publice săptămînal deciziile tuturor comisiilor şi colegiilor centrale, toate instrucţiunile organizatorice şi metodologice, precum şi alte ştiri legate de funcţionarea angrenajului federal. Foaia aceasta ar putea constitui eventual un supliment al revistei „Fotbal" — care să fie trimis numai abonaţilor afiliaţi la federaţie.

Tudor VASILE

CÎND COVACI CADE PE GÎNDURI...

Ştefan Covaci — cine nu-l cunoaşte? — este antrenorul echipei campioane — Steaua. Iată-l înaintea meciului amical cu Farul, disputat duminica trecută la Constanţa.

— Supărat?

— Dar ce, n-am motive? Cu cazarea asta...

— Cum cu cazarea? Nu înţeleg. Ştiu doar că staţi la Mamaia, la hotel Parc, condiţii foarte bune...

— Tocmai. Noi în hotel şi jos pe plajă... La Constanţa e bine să joci iarna... Iar vara să vii doar în concediu. Pînă şi Constantin, recunoscut ca cel mai echilibrat jucător, ar fi vrut să facă o baie...

— Spuneţi-mi, meciul de astăzi este prima evoluţie pe litoral, de cînd aţi devenit campioni...

— Campioni?! A, da. Sînteţi încă tînăr, aşa că am să vă spun ceva care, poate, o să vă prindă bine: cînd ai realizat ceva deosebit, e bine să uiţi şi să-ncerci să faci altceva, dacă e posibil şi mai bun... Cu titlul de campioni lucrurile stau cam aşa: te bucuri după ultimul meci, te bucuri cînd echipa primeşte tricourile cu tricolor şi gata! Apoi, credeţi-mă, titlul devine o povară: te obligă! Şi obligaţiile astea te fac să uiţi de trecut, chiar şi de cel mai apropiat... Încep grijile; Haidu e în convalescenţă, Sorin s-a îngrăşat niţel şi multe altele. Mă gîndesc la „C.C.E." şi a venit timpul să facem o figură care să aibă răsunet în Europa...

Dar, ca să vă răspund: da, e primul joc aici, la Constanţa...

— A devenit o obişnuinţă a gazetarilor să întrebe: „Ce proiecte aveţi"? Ce-aţi răspunde dacă v-aş întreba...

Antrenorul Covaci a căzut pe gînduri. Apoi:

— Dacă m-aţi întreba v-aş răspunde, dar aşa, poate că-i mai bine să tac.

Exact în acelaşi moment jucătorii Stelei, ieşiţi din cabine, l-au înconjurat pe antrenorul lor. Dar „Piţi" Covaci era încă pe gînduri. Se gîndea, desigur, la întrebarea aceea pe care nu i-o pusesem...

E greu să fii campion!

Ovidiu IOANIŢOAIA

Pregătiri pentru „Balcaniada Speranţelor"

În vederea participării la prima ediţie a „Balcaniadei" de fotbal pentru echipele de tineret (4—8 septembrie, Salonic), antrenorii Dincă Schileru şi Vintilă Mărdărăscu au convocat ieri după-amiază, pe stadionul „23 August", un număr de 28 tineri fotbalişti care au susţinut două partide de verificare. În primul meci, lotul A a jucat cu Metalul Bucureşti, realizînd un scor egal: 3—3 (2—1). În a doua partidă, lotul B a întrecut pe Electronica Obor cu scorul de 2—0 (2—1). Iată loturile: **Lotul A:** Oprea (Universitatea Craiova), Ştefan (Rapid), Giugarin (Steaua), Cojocaru (Steaua), Canîtchi (Steaua), Rugiubei (Dinamo Bacău), Moldoveanu (Dinamo Buc.), Ionescu (Steaua), Doru Popescu (Dinamo Buc.), Munteanu (Dinamo Bacău), Manea (Steaua). Au mai jucat: Iordănescu şi Tănăsescu (Steaua), Apostol (Met. Buc.), Ivan II (F. C. Argeş).

Lotul B: Vişan (Chimia Rm. Vîlcea), Băluţă (Dinamo Bacău), Popa („U" Craiova), Vlad (F. C. Argeş), Velea (Politehnica Galaţi), Domide (U.T.A.), Constantinescu (Petrolul) Lucaci (A.S.A. Tg. Mureş), Naghi (Crişul Oradea), Seceleanu (C.F.R. Timişoara), Panici (C.F.R. Timişoara). Au mai jucat: Gheorghiţă (Progresul Brăila) şi Cotigă (Dinamo Buc.).

Tragerea excepţională — 6 august atribuie:

— Autoturisme „FIAT 1800", „RENAULT 10 MAJOR" „MOSKVICI 408" cu 4 faruri şi radio în număr NELIMITAT;
— 100 excursii „TURUL ROMÂNIEI" (circa 10 zile);
— premii de valoare variabilă şi fixe în bani.

Cu biletele seria F de 20 lei puteţi participa la toate cele 10 extrageri = 120 numere.

Luni 5 august 1968, ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor.

• Tragerea LOTO de astăzi va avea loc la Bucureşti în sala din strada Doamnei nr. 2. Tragerea va fi televizată, cu începere de la ora 19.50.

UN SISTEM COMPETIŢIONAL DESUET

Sportul şcolar la masa rotundă:

Vacanţa mare a pus capăt şi competiţiilor sportive şcolare. Şi, ca de obicei, la sfîrşit de an competiţional s-au făcut bilanţuri, analize ale rezultatelor (bune sau rele) înregistrate de elevi — precum şi ale factorilor care au determinat asemenea rezultate — s-au tras concluzii... Acestea au condus, în mare parte, la constatarea că formula de sistem competiţional existentă pînă acum a avut repercusiuni negative asupra activităţii sportive în şcoli. Ziarul nostru, care a semnalat cu diverse ocazii unele anomalii în sistemul competiţiilor şcolare, a organizat pe această temă o masă rotundă în jurul căreia au luat loc profesori, metodişti, inspectori şcolari.

În totalitatea lor, participanţii la masa rotundă şi-au exprimat părerea că actualul sistem competiţional păcătuieşte prin aceea că suprasolicită pe sportivi într-o sumedenie de competiţii, deseori inutile şi care se suprapun, producînd un adevărat haos în activitatea sportivă şi în timpul liber al şcolarilor.

TRAIAN PENEA — inspector şcolar: „A existat, în ultimul timp, tendinţa introducerii a cît mai multe competiţii şcolare, crezînd că în felul acesta vor fi rezolvate sarcinile educaţiei fizice. Dar nu s-a făcut altceva decît să se treacă dintr-o extremă în alta, la fel de ineficace, deoarece s-a „realizat" doar o suprasolicitare a elevilor. În organizarea activităţii competiţionale viitoare ar trebui să se ţină cont de timpul liber al elevului, de programa de învăţămînt, de condiţiile materiale din şcoli, iar elevii să participe la concursuri numai sub culorile unităţii de învăţămînt în care sînt cuprinşi şi de care sînt legaţi afectiv. Aceasta poate da şi o apreciere justă asupra muncii profesorului de educaţie fizică".

EUGEN DANCIU — profesor la Liceul nr. 35: „Multimea competiţiilor şcolare duce inevitabil la suprapunerea lor. Aşa s-a întîmplat, de pildă, cu campionatul naţional de juniori care a coincis, ca dată, cu tetrationul şcolilor sportive de la Cîmpulung Muscel. De ce două competiţii? Cine sînt juniorii, dacă nu elevii?

În afară de competiţiile cu caracter republican, organizate de Ministerul Învăţămîntului sau de C.N.E.F.S., intervin şi cele instituite de organizaţiile de tineret şi de pionieri. Poate şi din cauza prea multelor dădace s-au născut numeroasele competiţii ce extenuează elevii. Organizaţiile de pionieri şi tineret ar trebui să se ocupe numai de activitatea sportiv-recreativă a şcolarilor".

EUGENIA ŢICALIUC — inspector şcolar: „Un exemplu elocvent în privinţa sistemului competiţional neraţional ni-l oferă sportivii din şcolile bucureştene. Ei sînt nevoiţi să participe la diverse competiţii (de durată, cu multe faze) ca reprezentanţi ai şcolilor la care învaţă, ai şcolilor sportive, ai unui club, la campionatele de juniori, la diverse cupe. De cele mai multe ori aceste competiţii se desfăşoară concomitent, elevul participînd, în aceeaşi zi, la 2—3 întreceri (!). Încercarea de a evita suprapunerea, prin fixarea unor competiţii în ziua de miercuri, nu rezolvă problema. De ce? Fiindcă ar însemna ca sportivilor să li se ocupe această zi în întregime, de la ora 8 la 23 — ceea ce contravine regimului lor de muncă —, iar ziua următoare să se prezinte cu lecţiile neînvăţate.

De aceea, se impune înfiinţarea unei singure competiţii rezervate elevilor — divizia naţională şcolară, să se asimileze campionatele şcolare cu cele de juniori. Pentru cei care nu fac parte din loturile şcolii, să se organizeze un campionat de casă, ai cărui cîştigători să se întreacă pînă la nivel de municipiu (judeţ)".

MIRCEA RIZEA — metodist: „După părerea mea, este necesar un sistem competiţional cu promovare şi retrogradare la nivel de municipiu (mă refer la Bucureşti) în ce priveşte jocurile sportive, iar la sporturile individuale — un campionat de juniori pentru legitimaţi şi un campionat şcolar destinat nelegitimaţilor. Pentru rezolvarea problemei sălilor de sport, propun mutarea competiţiilor republicane de seniori (handbal, volei, baschet) în perioada de vară, cînd elevii sînt în vacanţă. De ce neapărat să fie programate în timpul iernii? Aş zice că interesul pentru aceste competiţii ar creşte în perioada de relache a fotbalului".

VICTOR TIBACU — profesor la liceul Gh. Şincai: „Toată lumea cere o restructurare a sistemului competiţional. Şi pe drept cuvînt. Dar nu poate fi vorba de o revizuire care să nu ţină cont de programa de învăţămînt, de timpul liber al elevilor, de mentalitatea lor, a părinţilor şi a profesorilor, de baza materială etc.

Desigur, soluţia ideală este divizia şcolară. Aceasta însă nu poate fi realizată atîta timp cît elevul îşi împarte activitatea şi sentimentele între şcoală, asociaţie sportivă, cluburi sportive şcolare sau şcoli sportive. Şi, prin urmare, sportivul îşi pierde dragostea faţă de culorile, de ecusonul şcolii unde învaţă, dragostea ce-i dă aripi în întrecere. Aş propune ca sportivii să concureze pentru şi sub culorile şcolii în care învaţă şi ca fiecare liceu să aibă pe lîngă el o şcoală sportivă (cu 7—8 secţii), care să adune şi elevii din şcolile generale din jur. De asemenea, propun ca atletismului şi gimnasticii să li se acorde o pondere sporită, astfel ca ele să nu lipsească din calendar pe tot parcursul anului.

Avînd în vedere faptul că juniorii sînt în totalitate şcolari, sînt de părere ca ei să nu mai fie cooptaţi în alte asociaţii şi cluburi".

ŞTEFANIA TEODORESCU — metodistă: „Referitor la divizia şcolară, pe care o aprob, aş vrea să remarc faptul că unele licee dispun de un regim aparte, prin aceea că au pe lîngă ele şcoli sportive, care folosesc elevi şi din celelalte licee. Prin urmare, cu cele mai bune elemente, Liceul „Matei Basarab", de pildă, este invincibil într-o serie de discipline sportive.

Atunci ce speranţe mai pot avea adversarii din divizia şcolară? Această situaţie duce la demobilizarea profesorilor de educaţie fizică din liceele care nu beneficiază de un asemenea privilegiu. Căci sportivii care se pregătesc în condiţii de club (atît în privinţa timpului de pregătire, cît şi a bazei materiale) vor cuceri cam totdeauna şi toate titlurile. În condiţiile vechiului sistem, elevul şcolii X, să zicem, pregătindu-se la Şcoala sportivă Z, va putea cuceri trei titluri: la campionatele şcolare, de juniori şi la cele ale şcolilor sportive.

De aceea, cred că ar trebui, în cazul în care nu se adoptă soluţia înfiinţării de şcoli sportive pe lîngă toate liceele, să se separe definitiv competiţiile. Adică un elev să nu participe decît la un singur campionat republican".

Dezbaterile asupra sistemului competiţional şcolar au scos în evidenţă faptul că actuala lui structură a căzut în desuetudine şi că se cere neapărat revizuit.

Nutrim speranţa că sugestiile celor solicitaţi să-şi spună părerile nu vor rămîne fără ecou.

Aurelian BREBEANU